

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1523/2025
20.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Петковић адвокат из ... против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Бранимир Спасић адвокат из ..., ради заштите од узнемиравања државине и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1782/2024 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1782/2024 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1782/2024 од 03.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 254/22 од 29.01.2024. године којом је одбијен тужбени којим је тужилац тражио да се утврди да је тужена изградњом бетонског зида на западном делу гробног места свог покојног оца и покојног брата на сеоском гробљу у ..., на кп. бр. .. КО ..., у дужини од 342 цм, висине од 30 – 35 цм, ширине 33 цм, до самог источног бетонског зида гробног места тужиоцеве покојне супруге ВВ и тужиоца, на кп. бр. .. КО ..., оштетила три ПВЦ луле пречника 5 цм и затворила три рупе на излазним ПВЦ цевима пречника 5 цм, на источном бетонском зиду дужине 352 цм гробног места тужиоцеве супруге пок. ВВ и тужиоца, на који начин је узнемирила тужиоца у његовом праву несметане државине гробног места своје покојне супруге ВВ и свог, и да се тужена обавезе да уклони део западног бетонског зида гробног места свог покојног оца и брата у дужини од 342 цм, висине 30 – 35 цм, ширине 9 цм, који је изградила до самог источног бетонског зида дужине 352 цм гробног места пок. ВВ и тужиоца и да на источном бетонском зиду гробног места пок. ВВ и тужиоца, на средини и на оба краја на удаљености од по 42 цм рачунајући од детаљних тачака 4 и 5 према средини источног бетонског зида гробног места пок. ВВ и тужиоца, угради три ПВЦ луле пречника 5 цм на три постојеће ПВЦ цеви пречника 5 цм, које су убетониране у источни бетонски зид гробног места покојне ВВ и тужиоца, према преосталом бетонском зиду на западном делу гробног места покојног оца и покојног брата тужене и да омогући несметано одвођење воде са гробног места пок. ВВ и тужиоца кроз три уграђене – убетониране ПВЦ цеви пречника 5 цм у источни бетонски зид гробног места покојне ВВ и тужиоца и три ПВЦ луле пречника 5 цм уграђене на три ПВЦ цеви

пречника 5 цм које су убетониране у источни бетонски зид гробног места покојне ВВ и тужиоца, као неоснован (став први изреке) и обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка од 240.250,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП које су учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 403. став 1. и 407. став 1. тачка 3. и 4. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

За оцену права на ревизију против правноснажне пресуде другостепеног суда меродавна је вредност предмета спора коју је странка означила у иницијалном акту, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса. У иницијалном акту у овом поступку – тужби, није означена вредност предмета спора, нити је то учињено у даљем току поступка, а судска такса није одмерена и наплаћена за тужбу, као ни за првостепену и другостепену одлуку (тужилац је у трошковнику садржаном у тужби на име таксе на тужбу и првостепену пресуду тражио по 1.900,00 динара). У споровима у којима тужилац у тужби и током првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, као што је то овде случај, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. – 27. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 ... 95/18), као вредност предмета спора применом члана 28. тог закона узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање.

Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о поступку у коме се као вредност предмета спора узима износ од 15.000,00 динара применом члана 28. Закона о судским таксама, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

3

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**